

РЕШЕНИЕ

№ 1165

гр. София, 04.03.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 30.01.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9119** по описа за **2014** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по гл. XII АПК във вр. с чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по повод касационна жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от И. Л. А., чрез адв. К., срещу решение от 14.07.2013 г. по н.а.х.д. №16667/2013 г. по описа на СРС, НО, 114 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №373/12.07.2013 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на касационния жалбоподател на основание чл. 326а от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, във връзка с чл. 336 от ЗЕС е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева за извършено нарушение на § 14, т. 1 от Преходните и заключителни разпоредби към Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление /ФСГН/. Искане се да бъдат отменени решението на районния съд и потвърденото с него НП. Като касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК се сочат допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуален закон. Конкретно касационният жалбоподател твърди, че задължението по чл. 38, ал. 4 от ФСГН е колективно, поради което неговото изпълнение може да се разглежда само на плоскостта на колективната отговорност, която е несъвместима с принципа, заложен в чл. 24 от ЗАНН. Допълнително се излагат доводи, че по отношение на наказаното лице в качеството му на

доставчик на обществени телефонни услуги, не е налице самостоятелно задължение за изготвяне и внасяне на Процедурата по осъществяване на преносимост; твърди че са налице и предпоставки за прилагане на института, предвиден в чл. 28 от ЗАНН, тъй като процедурата е била изготвена, подписана и представена в КРС в предвидения тримесечен общ срок по § 14 от ФСГН.

В съд.з. касационния жалбоподател [фирма], чрез пълномощника си адв.С., поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба Комисия за регулиране на съобщенията, р.пр., не се представлява в съд.з. и не взема становище по делото.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XIII касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, заключението на прокурора и събраните от първоинстанционния съд доказателства, направи следните изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото ѝ и във връзка със сочените в нея касационни основания, административният съд взе предвид следното:

С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление №373/12.07.2013г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] на основание чл.326а ЗЕС във вр. с чл.336 ЗЕС е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5 000лв. за извършено нарушение на § 14, т.1 от ПЗР на ФСГН. За да потвърди НП районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка, аналогична на изложената в НП:

В Държавен вестник бр.74/30.08.2012г. е обнародвано Решение № 1906/30.08.2012г. на КРС за изменение на Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление. Съгласно § 14, т.1 от ПЗР на ФСГН, в срок до един месец от обнародването на решението в Държавен вестник, доставчиците били задължени да изготвят, подпишат и представят на КРС процедурата по чл.38, ал.1 съобразно измененията във ФСГН. С оглед датата на обнародване на решението в ДВ, едномесечният срок изтекъл на 28.09.2012 г.

На 19.11.2012 г. с писмо вх. № 12-01-5569/19.11.2012 г. в КРС е представен договор за изменение и допълнение на Процедурата за преносимост на географски номера. Същата е подписана от [фирма].

Като взе предвид изложените касационни основания и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл.220 АПК, касационният съд съобрази следното:

Съгласно § 2 от Преходните и заключителните разпоредби /ПЗР/ на ФС, последните се приемат на основание чл.134, ал.3 ЗЕС и влизат в сила от датата на обнародването им в ДВ. Съгласно § 14 от ПЗР към Решение № 1906 от 30.08.2012 г. на КРС за изменение на ФС, в срок до три месеца от обнародването на Решение № 1906 от 30.08.2012 г. на комисията за изменение на ФС, доставчиците са задължени да отразят направените изменения в срокове, както следва: 1) В срок до един месец от обнародване на Решение № 1906 от 30.08.2012 г. на комисията в "Държавен вестник" доставчиците са задължени да изготвят, подпишат и представят на комисията процедурата по чл. 38, ал. 1 съобразно измененията във Функционалните спецификации; 2) В срок до две седмици от подписване на процедурата по чл. 38, ал. 1 доставчиците следва да въведат в общите си условия за взаимоотношения с потребителите новите ред и условия за реализирането на преносимостта на номера. Така формулиран, текстът урежда два различни срока за

изменението – едномесечен и тримесечен. С оглед горното, касационният съд приема, че задължението не е в достатъчна степен еднозначно определено, по начин, който да не налага тълкуване при обосноваване на административнонаказателна отговорност, което тълкуване не е допустимо предвид чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове.

Наред с това, съгласно чл.38, ал.2 от ФС /в сила от 28.09.2012г./ когато процедурата не отговаря на изискванията на настоящите спецификации, комисията се произнася с решение, указващо начина за отстраняване на несъответствията, задължително за доставчиците, а на основание ал.3 от същата норма /в сила от 28.09.2012г./ при непостигане на съгласие между доставчиците по отношение на съдържанието на процедурата КРС се произнася със становище, обвързващо по отношение на въпросите, по които не е постигнато съгласие. Цитираната разпоредба на § 14 от ПЗР към решението от 30.08.2012г. изрично препраща към общите правила на реда за изменение на ФС. Следователно, липсата на съгласуван и подписан от всички доставчици проект на изменение в крайния предвиден от нормативния акт тримесечен срок, независимо от причините, има за последица пораждаване на задължение за комисията да упражни правомощията си за постигане на желания резултат при тази липса на постигнато съгласие. След като в общия случай подобни обстоятелства не съставляват административно нарушение, няма основание да се приеме, че в случая по § 14 от цитираните ПЗР, препращащ към чл.38 ФС, непредставянето на подписан от всички доставчици проект е такова нарушение, независимо от срока. В тази връзка следва да се отбележи и, че съгласно чл.6 ЗАНН, административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Наказуемостта следва да е обявена с правна норма по начин, който не налага тълкуване, предвид забраната на чл.46, ал.3 ЗАНН. Както беше посочено по - горе, в случая това изискване не е изпълнено. Общата формулировка на чл.326а ЗЕС не може да се приеме, че очертава фактически състав на нарушение в настоящия случай, по предходно изложените съображения.

Вън от горното следва да се отбележи и, че макар отговорността на юридическите лица, каквито са всички доставчици по смисъла на ЗЕС, да е обективна, то тя се отнася във всички случаи за действията или бездействията на всяко от тези лица поотделно. Не намира правно основание тълкуването, направено в процесното НП, че отделен доставчик или няколко от тях може да бъде отговорен за поведението на останалите, в частност – подписването на проекта на изменение от всички доставчици. След като нито един от тях не разполага със средствата да преодолее липсата на съгласие или съдействие от останалите, които средства са предоставени на КРС, непредставянето на подписан от всички проект, независимо от срока, не може да обоснове административнонаказателна отговорност за нито един от доставчиците, тъй като посочените обстоятелства са такива извън волята на отделния доставчик.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София – град, XIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 14.07.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 състав, по н.а.х.д.№16667/2013г. по описа на съда; и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №373/12.07.2013г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със

седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от И. Л. А., на основание чл.326а ЗЕС, във връзка с чл.336 ЗЕС е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5 000лв. за извършено нарушение по § 14, т.1 от Преходните и заключителни разпоредби към Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.